

[Hans Hansen (Usserød).]

i offentligt Eje, enten det maatte være Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder eller offentlige Stiftelser. Vore Statsskove er nemlig ikke underkastet Fredskovsforpligtelse efter de gældende Bestemmelser, men det er kun rimeligt, at Statsmagten lader sine egne Skove indordne under Begrebet Fredskov og dermed underkaster sig de samme Forpligtelser, der maatte gælde for Skove i privat Eje; derved fastslaaes ogsaa, at man lægger Vægt paa, at Skovarealet ikke formindskes uden særlig afgørende Grunde.

Endvidere foreslaas det, at Skovstykker, der ligger omgivet af eller danner Forbindelse mellem Skove eller udfylder Indskæringer i Yderkanten af saadanne Skove, skal være Fredskovsforpligtelse underkastet. Ved denne Bestemmelse opnaas naturlig Helhed i Begrænsningen af Skovene og betydelig Lettelse ved Arbejdet med Fredskovsforpligtelsens Konstatering.

Ifølge § 3 skal Fredskovspligten i Henhold til denne Lov hæfte til vedkommende Grund forud for alle Grunden paahvilende Hæftelser af privatretlig Oprindelse. I Henhold til § 4 kan Landbrugsministeriet paalægge Fredskovspligt paa skovbevokset Grund, naar det ønskes af Ejeren og Arealet efter Skovtilsynets Skøn egner sig til Skovdrift; men der er ogsaa Mulighed for, at Fredskovsforpligtelsen kan bringes til Ophør, idet Landbrugsministeriet ifølge § 5 kan fritage for Fredskovspligt, hvor Skovens ringe Størrelse, Naturforhold, privat Bebyggelse eller offentlige Anlæg gør det rimeligt at opgive Skovdriften, eller i de Tilfælde, hvor Skovejeren ønsker at flytte Pligten over paa nærliggende Arealer, som ikke hidtil har været Fredskove.

§§ 6—9 indeholder Bestemmelser for Driften af Fredskove, og heri siges, at fredskovpligtig Grund skal holdes bevokset med Træer af en saadan Art og Beskaffenhed samt i et saadant Antal, at de danner eller ved fortsat Vækst inden for et rimeligt Tidsrum kan komme til at danne sluttet Skov af højstammede Træer. Men da det jævnlig vil forekomme, at fredskovpligtig Grund fra ældre Tid holdes bevokset med Støvningsskov eller Kratskov, uden at dette har været paatalt, vil Ejeren efter Andragende til Skovtilsynet kunne faa Tilladelse til, at en tilsvarende Bevoksning ogsaa fremtidig opretholdes. Bestemmelsen i § 11 om Hugsten de første 10 Aar efter Købet af Skoven er en Lempelse i Forhold til de nu gældende Bestemmelser; men for at sikre Overholdelsen af de givne Regler for saa-

dan Hugst bliver der fremtidig Pligt til at anmelde ethvert Køb af Fredskov til Skovtilsynet. I de følgende Paragraffer gives Forholdsregler og Straffebestemmelser for de Tilfælde, hvor Løven ikke maatte blive overholdt. I § 18 ophæves det ifølge Forordningen af 1805 § 15 gældende Forbud mod Kreaturgræsning i Fredskove. Dette maa siges at være i Overensstemmelse med Praksis, da Bestemmelserne i Forordningen af 1805 sikkert aldrig har været overholdt.

I Afsnit B. om Tilsynet, som omfatter §§ 20—22, bestemmes det, at Direktøren for Statskovbruget med Bistand af stedlige tilsynsførende fører Tilsyn med, at de i Løven givne Bestemmelser overholdes. Skovtilsynets Afgørelser kan indankes for Skovnævnet, der bestaar af Direktøren for Statskovbruget samt 2 af Landbrugsministeren udnævnte Medlemmer. Af disse skal den ene være Skovejer, den anden Skovbestyrer, og de udnævnes efter Indstilling af Dansk Skovforening.

Det tredje Afsnit, §§ 23—30, giver Regler for Fredskovspligtens Konstatering, som Landbrugsministeren i Henhold til § 3 er berettiget til at lade foretage. En saadan Konstatering har ikke tidligere fundet Sted, og dette har medført, at en Haandhævelse af Fredskovspligten har voldt Administrationen betydelige Vanskeligheder. Hvis det derfor i Fremtiden skal være muligt at haandhæve Fredskovspligten, vil en Konstatering af denne være absolut nødvendig.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er denne Konstatering af Fredskovspligten anslaaet at ville koste ca. 100 000 Kr., men denne Udgift ventes at kunne fordeles over 10 Aar, og ser man hen til den store Betydning, som Lovens Bestemmelser vil faa for vore Skove, forhaabentlig langt ud i Fremtiden, da kan en aarlig Udgift paa 10 000 Kr. i 10 Aar ikke virke afskrækkende. Og selv om denne Lov ikke skulde opnaa en saa lang Levetid som de gældende Bestemmelser, der nu har været gældende i 128 Aar, mener jeg alligevel, at Udgiften til Fredskovspligtens Konstatering er godt og forsvarligt anvendt. Men det synes, som om andre er af en anden Mening. Det fremgaar af den i 1929 afgivne Kommissionsbetænkning, at en Del af Kommissionens Medlemmer netop af økonomiske Grunde ikke har kunnet tiltræde Flertalsindstillingen, der som tidligere nævnt danner Grundlaget for det foreliggende Lovforslag.

Til § 23 har jeg en Bemærkning af sproglig Art, idet jeg vil spørge den højtærede Minister, om det ikke vilde være